

அத்தியாயம் 5
பாவநிவாரண பாகளின்
மற்றொரு நிழல்
லேவியராகமம் 9

பாவநிவாரண ப-களை பல்வேறு விவரங்களுடன் மீண்டும் விளக்குதல் - மோசேயும் ஆரோனும் ஆசரிப்பு சடாரத்தில் பிரவேசித்து பின்பு வெளியே வந்து ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தல் - “தமக்காகக் காத்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அவர் தரிசனமாவார்” - “மரணத்திற்குப் பிறகு நியாயத்தீர்ப்பு” - பாவநிவாரண ப- குறித்த தெய்வீக அங்கீகாரம் வெளிப்படல்.

நாம் முன்பு பரிசீ-த்ததைக் காட்டிலும் (லேவி. 16) இந்த அத்தியாயத்தில் பாவநிவாரண ப-களின்மேலும் செறிவுட்டப்பட்ட சித்திரத்தை நாம் பார்க்க முடிகிறது. அத்துடன், நமக்கு பிரயோஜனமாகவும், இலாபமாகவும் இருக்கின்ற சில முக்கிய அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது பாவநிவாரண ப-களின் மற்றொரு சித்திரமாகும்.

“அப்பொழுது மோசே : கர்த்தர் கட்டளையிட்ட இந்தக் காரியத்தைச் செய்யுங்கள்; கர்த்தருடைய மகிமை உங்களுக்குக் காணப்படும் என்றான். மோசே ஆரோனை நோக்கி : நீ ப-பீடத்தண்டையில் சேர்ந்து... உன் பாவநிவாரண ப-யையும் உன் சர்வாங்க தகனப-யையும் செலுத்தி, உனக்காகவும் (“அவருடைய சரீர” உறுப்பினர்களாக அழைக்கப்பட போகிறவர்கள்) ஜனங்களுக்காகவும் (உலகம்) பாவநிவிர்த்தி செய் என்றான்.” லேவி. 9:6,7.

இந்த நிழல், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து (பாவத்திற்காக ப-யிடப்படும் காளை) “அவருடைய சரீரம்” எனப்படும் “சிறுமந்தை” மற்றும் முழு மானிட உலகம் ஆகிய இரண்டு வகுப்பாரையும் இரட்சிக்கப் போதுமானவராக இருக்கிறார் என்பதை விவரிக்கிறது. திருச்சபையின் பங்கு பாவநிவாரண ப-யில் முழுவதுமாக

இல்லாதவாறு தள்ளிவிடப்பட்டிருக்க முடியும்; நமது “குறுகலான வழி”க்கான விசேஷ உபத்திரவங்களி-ருந்து நாம் விடுபட்டிருக்கலாம்; ப-யாகும் வேதனைகளி-ருந்து விடப்பட்டிருக்க முடியும். மற்ற உலக மனுக்குலத்தைப் போலவே நாமும் மனிதனுடைய பூரண சாயலை பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு முந்தின சீருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க முடியும். ஆனாலும் யேகோவா தேவன், இந்த மகாபெரிய பாவநிவாரணப் பணிக்கு இயேசுகிறிஸ்துவை மட்டுமல்ல, அவரோடு கூட அவருடைய சரீரமாகிய திருச்சபையையும் தெரிந்து கொண்டு, அத்திருச்சபைக்கு அவரை தலையாக்கி, இவர்கள் மாம்சத்தில் உபத்திரவப்பட்டு, பாவநிவாரணர்களாகி, பின் பூரண ஆவிக்குரிய நிலையை அடைய சித்தங்கொண்டார். - எபி. 2:10; கொலோ, 1:24.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், நமக்கும் நம்முடைய தலையாகிய கிறிஸ்துவிற்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவைக் குறித்து சொல்லும்போது “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே (பரிசுத்த ஸ்தலம்” மற்றும் “மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்”) ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும், நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார்... அவர் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை தெரிந்து கொண்டபடியே, பிரியமானவருக்குள் தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக... முன்குறித்திருக்கிறார்” என்று சொல்கிறார். எபே. 1:3,4,5. மேலும் தேவன் “நீங்கள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மகிமையை அடையும் பொருட்டாக எங்கள் சுவிசேஷத்தினாலே அந்த இரட்சிப்புக்கு அவர் உங்களை அழைத்தார்.” (2. தெச. 2:14) ஆகையால் “அவரோடே கூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்.” - 2 தீமோத். 2:12

பிரதான ஆசாரியன், தன்னுடைய ப-யை முழுமையாக செலுத்திய பிறகு ஜனங்களுடைய ப-யை (கடாவை) அவர்களுக்காக (இஸ்ரவேல்) யேகோவா தேவன் கட்டளைப்படி செலுத்தி, பாவநிவிர்த்தி செய்ய வேண்டும். பாவநிவாரண ப-யில் நமது பங்கு குறித்த ஒழுங்குமுறையானது நமது பிதாவினுடைய கட்டளை அல்லது அசலான திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இதைத்தான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் சொல்கிறார். - கொலோ. 1:24-26.

“அப்பொழுது ஆரோன் ப-பீடத்தண்டையில் சேர்ந்து, தனது (புதிலாக அல்லது மாற்றாக) பாவநிவாரண ப-யாகிய கன்றுகுட்டியை (எபிரெயு பாஷையில் : இளங்காளை)க் கொன்றான். ஆரோனின் குமாரர் அதின் இரத்தத்தை அவனிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள்; அவன் தன் விரலை அந்த இரத்தத்தில் தோய்த்து, ப-பீடத்தின் கொம்புகளின் மேல் பூசி... (கொழுப்பையும் மற்றவற்றையும் ப-பீடத்தின் மேல் தகனித்தான்) மாம்சத்தையும் தோலையும் பாலயத்துக்குப் புறம்பே அக்கினியிலே சுட்டெரித்தான். பின் சர்வாங்க தகனப-யையும் (ஒரு கடா) கொன்றான்; ஆரோனின் குமாரர் அதின் இரத்தத்தை அவனிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்; அதை அவன் ப-பீடத்தின்மேல் சுற்றிலும் தெளித்தான். சர்வாங்க தகனப-யின் துண்டங்களையும் தலையையும் அவனிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்; அவன் அவைகளைப் ப-பீடத்தின் மேல் தகனித்து, குடல்களையும் தொடைகளையும் கழுவி ப-பீடத்தின் மே-ருந்த சர்வாங்க தகனப-யின் மேல் தகனித்தான்.” (லேவி 16ம் அதிகாரத்தில் பெரும்பாலும் சொல்லப்பட்டிருப்பவை போலவே பொருளும் குறிப்பிடத்தக்க அதே கருத்தையே கொண்டிருக்கின்றது.)

இவ்விதமாக, இயேசுகிறிஸ்துவின் தகனப-, சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் எரிந்துக் கொண்டே இருக்கிறது. “பிரகாரத்தில்” (நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலை) உள்ள அனைவருக்கும் சாட்சி கொடுக்கும் விதத்தில் அவரையும், அவரைப் போல “அவருடைய சரீர்” அங்கங்களையும் தேவன் அங்கீகரித்தார் என்பதற்கு தலையோடுகூட சரீரமும் ப-பீடத்தில் வைக்கப்படுகிறது.

“பின்பு அவன் ஜனங்களின் ப-யைக் கொண்டுவந்து, ஜனங்களின் பாவநிவிர்த்திக்குரிய வெள்ளாட்டுக் கடாவைக் கொண்டு, முந்தினதைப் ப-யிட்டது போல, அதைப் பாவநிவாரண ப-யாக்கினான்.” - (15 வச) அதாவது, காளையைப் போல இதையும் செய்தான். இந்த வெள்ளாட்டுக்கடா முன்பு சொல்லப்பட்ட “கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா” போன்றதே. ஆனால் போக்காடும் மற்றவைகளும் இந்த பொதுவான கருத்தி-ருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், இது கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பின்பற்றி செல்லும் ஒவ்வொருவரும் பாவநிவாரண ப-யில் பங்குபெறுகிறார்கள் என்ற போதனைக்கு மேலும் ஒரு உறுதியை தருகிறது.

“சர்வாங்க தகனப-யையும் கொண்டுவந்து, நியமத்தின்படி (வழக்கம்போல்) அதைப் ப-யிட்டு, போஜன ப-யையும் கொண்டு

வந்து, அதில் கைநிறைய எடுத்து, அதைக் காலையில் செலுத்தும் சர்வாங்க தகனப-யுடனே ப-பீடத்தின்மேல் தகனித்தான். பின்பு ஜனங்களின் சமாதானப-களாகிய காளையையும் ஆட்டுக்கடாவையும் கொன்றான்.” - 16-18 வசனங்கள்

சமாதான ப- ஏற்கனவே விவரித்தபடி, பொருத்தனை அல்லது உடன்படிக்கையை குறிக்கின்றது. பிரதான ஆசாரியின் பாவநிவாரண ப- தொடர்பாக செய்யப்பட்ட இது, பாவநிவாரண ப-யை அடிப்படையாகக் கொண்ட, ஆசாரியனால் எடுத்துக் கொண்ட பொருத்தனைகள், பொறுப்புகள் மற்றும் உடன்படிக்கைகளை குறிப்பிடுகிறது. கீழ்க்கண்டவாறு யேகோவாவுக்கும் இஸ்ரவேலருக்கும் இடையே சமாதானமானது நிழலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது; பாவநிவாரண ப- செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவாறு தகனப-யும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முந்தைய ஆதாம் பாவம் நிழல் ரீதியில் நீக்கப்பட்டதால் தேவனுக்கும், இஸ்ரவேல் ஜனத்திற்கும் இடையில் சமாதானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் அவர்களும் இனிமேலும் பாவம் செய்யாதவாறு, எப்பொழுதும் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழும்படி பொறுப்பாளிகளாக்கப்பட்டனர். அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்கிறவன் அதினாலே **பிழைப்பான்** (அல்லது கைக்கொள்வதினால் கிடைக்கும் வெகுமதி). ஆனால் நிழலான ப-களைப் பார்க்கிலும் நாம் செய்யும் பாவப-கள் விசேஷித்தவைகளாக இருப்பது போல, சமாதான ப-கள் அல்லது அந்த ப-களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கையைக் காட்டிலும் மேலானவையாக இருக்கிறது. இது ஒரு மேலான உடன்படிக்கையாக உள்ளது. இவ்வாறு, சமாதானப- அல்லது உடன்படிக்கையின் ப-யில் மேலான உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் (எபி. 8:6-13) என்ற **ஆவிக்குரியவற்றின்** உதாரணமாகவும், நிழலாகவும் ஆசாரிய ஊழியம் செய்பவராக காணப்படுகிறார். மேலான உடன்படிக்கையின் கீழ் எல்லா ஜனங்களும் **இழந்ததை திரும்ப பெறுவதின்** மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். எனவே, பூரண பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து என்றென்றும் ஜீவித்திருக்க சாத்தியம் உண்டாக்கப்படும்.

“பின்பு ஆரோன் ஜனங்களுக்கு நேராகத் தன் கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்து, தான் பாவநிவாரண ப-யையும், சர்வாங்க தகனப-யையும், சமாதான ப-களையும் செலுத்தின

இடத்தி-ருந்து இறங்கினான்.” - 22ம் வசனம். இந்த நிழல், ஒரு உண்மை நமக்கு விளக்கிக் காண்பிக்கப்படுகிறது. ப-கள் அனைத்தும் செய்து முடிக்கும் வரைக்கும் **ஆசீர்வாதம்** ஜனங்கள் மேல் வராதிருந்தாலும், ஓரளவு ஆசீர்வாதம் ஆசாரியனின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து மனுக்குலத்தின் மீது வருகிறது. நாம் அனைவரும் மகா பரிசுத்தஸ்தலம் அல்லது ஆவிக்குரிய நிலைக்குள் செல்வதற்கு முன்பாக ப-யின் காலமான **இப்போதும்** கூட இது நிகழ்கிறது என்பதை இங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதாக நாம் காண்கின்றோம். எங்கெல்லாம் இராஜரீக ஆசாரியர்கள் இருக்கின்றார்களோ அங்கு அருகில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் இவர்களிடமிருந்து குறிப்பிடத்தகுந்த ஆசீர்வாதம் பொழிகிறது.

“பின்பு மோசேயும் ஆரோனும் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்திற்குள் பிரவேசித்து, வெளியே வந்து, ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தார்கள்”

ப-களின் இந்த நாள் (யுகம்) முடிந்தவுடனே, முழுமையான ஆசாரியன் (தலை மற்றும் சரீரம்) தேவனுக்கு முன்பாக தோன்றி, ஜனங்களுக்கு எதிரான (உலகம்) நியாயத்தை சந்தித்துள்ளதாக சாட்சி கொடுப்பார். லேவி 16, பாவநிவாரண நாள் பகுக்கப்பட்டு நம்முடையதை அங்கீகரிப்பதற்கு தகுதியானது என கர்த்தரின் ப- முதன்முதலாக எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது போன்ற விவரங்கள் காண்பிக்கப்பட்ட பொழுது, இந்த நிழல், சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் நடந்த பணிகளை தொடர்ச்சியான ஒப்புக்கொடுத்தலாக காண்பித்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இருப்பினும், முழு கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களை தொடர்ந்து திரும்பப் பெறுத-ன் (Restitution) ஆசீர்வாதங்கள் வருகின்றன. மோசே ஆரோனூடன் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்துக்குள் நுழைந்ததானது, கிறிஸ்துவின் ப-யில் **நியாயப் பிரமாணமானது** முழுவதாக தீருப்திபடுத்தப்படுகிறது என்பதையும் அதனுடைய நீதி மெய்ப்பித்துக் காட்டப்பட்டது என்பதையும் கூறுவதாக தெரிகிறது. ஒருதரம் அனைவருக்காகவும் “தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுத்த” ஆசாரியரின் ப-கள் மூலமாக தண்டனைக்குள்ளான அனைவரும் நீதிமானாக்கப்பட்டு ஜீவனுக்குள் வருவார்கள் என்பதை நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் இருந்தவர்கள் - மாமசீக இஸ்ரவேலர் சார்பாக நியாயப்பிரமாணம் (மோசேயால் நிழல்படுத்தப்பட்டது) சாட்சி கூறும்.

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பொழுது முழுப-யும் பரிசுத்தமானதும்

தேவனுக்கு பிரியமானதாகவும் இருந்தது. ஆரோனும் மோசேயும் மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசித்தும் சாகாமல் இருந்த செயல் இதற்கு சாட்சியாகும். மேலும் மோசேயும் ஆரோனும் வெளியே வந்து ஏகமாக ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தார்கள். எனவே, இனிவரும் யுகத்திலும், கிறிஸ்து உலகத்தில் உள்ள சகல ஜாதி ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிக்கப் போகிறார். (கலா. 3:8,16,29 ; ஆதி. 12:13); ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தை ஒருபுறமாக ஒதுக்கி வைத்துவிட்டோ, தேவனின் நியாயப்பிரமாணத்தை மறுத-த்தோ, பாவத்தை மன்னித்தோ அல்ல. படிப்படியாக மனிதன் மானுட புரண நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு, அந்தச் சூழ்நிலையில் தேவனின் புரண நியாயப்பிரமாணத்தை அவன் கைக்கொண்டு அதனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். ஆசாரியனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு புரணமாக்கப்பட்டு “கீழ்ப்படி - பிழைத்துக் கொள்” என்ற நியாயப் பிரமாணத்தை கைக்கொள்வான். “நீதியைச் செய்கிறவன் நீதியுள்ளவனாயிருக்கிறான்.” அவன் ஒரு ஆசீர்வாதமாய் இருப்பான். யாராக இருந்தாலும் கீழ்ப்படிந்து யேகோவா தேவனுடன் சந்தோஷத்தோடிருப்பான்.

“அப்பொழுது கர்த்தருடைய மகிமை சகல ஜனங்களுக்கும் காணப்பட்டது”

ஆசீர்வாதம் அபிவிருத்தி அடைகிறதால் (மனுக்குலத்தை சிந்தனையிலும், சரீரத்திலும் மறுசீரமைத்து உயர்த்துதல்) அதனுடைய விளைவுகளும் வெளியரங்கமாகும். இந்த ஜனங்கள் - பொதுவாக இந்த உலகம் - தேவனின் கிருபை நிறைந்த அன்பை ஒவ்வொரு நாளும் அதிகமதிகமாய் உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். இப்படியாக, “கர்த்தரின் மகிமை வெளியரங்கமாகும், மாம்சமான யாவும் அதை ஏகமாய்க் காணும்.” (ஏசா. 40:5) அவர்கள் படிப்படியாக தேவனுடைய அன்பின் நீளத்தையும் அகலத்தையும் உயரத்தையும் ஆழத்தையும் அறிந்து கொள்வார்கள். மற்ற எல்லாக் காரியங்களைவிட இதை ஈடுஇணையில்லாததாகக் காண்பார்கள்.

இங்கே குறிப்பிடத்தகுந்த காரியம் என்னவெனில், இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆசீர்வாதம் உடன் ஆசாரியர்களுக்கான ஒரு ஆசீர்வாதம் அல்ல. அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கும் அவ்வாசீர்வாதம் எல்லா இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மேலும் வந்தது. அந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு நிழலாக இருக்கின்றனர். கிறிஸ்துவின

உபத்திரவங்களில் குறைவானதை அவருடைய சரீரமாகிய சபை நிறைவேற்றினவுடனே - முழு கிறிஸ்து - என்ற வித்தினால் உலக ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்கும் ஆசீர்வாதமே இது. (கொலோ. 1:24) அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்கிறார் : “மேலும் தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்கு சிருஷ்டியானது (மனுக்குலம்) மிகுந்த ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது... சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிறது.” பாவம் மற்றும் மரணம் எனும் கேட்டின் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து அவர்கள் விடுதலை அனுபவத்தைப் பெற்று தேவனுடைய புத்திரரின் விடுதலை போன்ற நிலைக்கு திருப்பப்பட்டு தேவனின் முதல் மனுஷனான ஆதாமப்போல் களிகூறுவதற்கு பாவநிவாரண நாளின் ப-கள் முடிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களை விடுதலையாக்கும் விதமாக ப- கொடுத்த ஆசாரியர்கள் ராஜரீகம், தெய்வீக அதிகாரம் மற்றும் வல்லமை போன்ற மகிமையான வஸ்திரங்களால் அணிவிக்கப்பட வேண்டும். (ரோமர். 8:19-22).

சந்தேகமின்றி மரணம் மற்றும் அதன் கூரி-ருந்து எல்லா ஜனங்களும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாத இரட்சிப்பைத்தான் பவுல் - “கிறிஸ்துவும், தமக்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் தரிசனமாவார்” (எபி. 9:28) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்த யுகத்தில் ஒரு பாவப-யாக உபத்திரவப்பட்ட தலை மற்றும் சரீரமாகிய ஆசாரியரை இந்த உலகம் கண்டுள்ளது. (பாவ நிவாரணமாக) இயேசு யூதர்களுக்கு மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார். ஆதலால், பவுல் சொல்வது போல, அவரைப் பின்பற்றும் எல்லோரும் “சாவுக்கினமான எங்களது மாம்சத்திலே கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தப்பட்டார்” என்று சொல்கின்றனர். (2 கொரிந்தியர் 4:11) இவ்விதம் முழு கிறிஸ்துவும் மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு உபத்திரவப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர்கள் உலகத்திற்கு முன்பாக மகிமையும் அடைவார்கள்.” ஏனெனில் “கர்த்தரின் மகிமை (ஆசீர்வாதம் மற்றும் இரட்சிப்பு) வெளிரங்கமாகும். மாம்சமான யாவும் அதை ஏகமாய்க் காணும்.” “அவர் வெளிப்படும்போது, நாமும் அவரோடே கூட மகிமையிலே வெளிப்படுவோம்.” கொலோ. 3:4

யார் யார் “அவரை நோக்கி பார்ப்பார்களோ” அவர்களால் மட்டும்தான் இந்த மகத்தான பிரதான ஆசாரியனை அறிந்து கொள்ள முடியும். வானத்திலோ அல்லது வேறு எங்கேயோ அவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட வேண்டியதிருந்ததானால், அவருக்காக காத்துக்

கொண்டிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அனைவருக்கும் முன்பான ஒரு தோற்றமாக இருக்கும். ஆனால் ஆவியின் ஜீவியாக இந்த தலையானது புரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், அவரது “சிறுமந்தையும்” அவரைப் போலவே எந்த மனிதனும் கண்டிராத, காணக்கூடாத ஆவியின் ஜீவிகளாக (Spirit beings) மாற்றப்படுவார்கள் என்பதையும் வேத வசனங்கள் போதிப்பதாக ஏற்கனவே நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். ஒரு குருடன் பார்க்கிறது போல ஞான உணர்வின் (Mental perception) மூலமாக மகிமையடைந்த திருச்சபையை இந்த உலகம் காணும் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதே அர்த்தத்தில் “ஜீவக்கிரீடம்” என்ற பரிசுப்பொருளை நாம் பார்க்கின்றோம். “மேலும் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளை (மாம்சக்கண்களால்) நோக்கியிருக்கிற நமக்கு... நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது... காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள். (2 கொரி. 4:18) இந்த பிரகாரமாகத்தான், இந்த யுகத்தின் முழு சபையும், இயேசுவை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படியாக “நாம் இயேசுவை பார்க்கிறோம்.” (எபி. 2:9; 12:2) இதேவிதமாகத்தான், “விழித்திருக்கிறவர்கள்” கிறிஸ்துவினுடைய இரண்டாம் பிரசன்னத்தை ஞானக்கண்களினாலே தெய்வீக வசனம் என்னும் வெளிச்சத்தால் ஏற்றக் காலத்தில் உணர்கின்றனர். இதற்கு பிற்பாடு உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கண்ணும் இதேவிதமாக, ஆனால் அவரது நியாயத் தீர்ப்பின் “ஜீவா-த்து எரிகிற அக்கினி” மூலமாக அறிந்து கொள்வார்கள். (2 தெச 1:8)

மாம்சத்தில் இருக்கும் மனுக்குலம், ஆவிக்குரிய நிலையிலுள்ளவைகளை பார்க்க வேண்டுமெனில் இதுதான் ஒரே வழி. அவரது ஆவியை அல்லது சிந்தையை உணர்ந்தவர்கள் அவ்வாறே தன்னை தெரிந்துகொள்வார்கள். மேலும் அதேவழியில் பிதாவுடன் பாசிசயம் ஆவார்கள் என்கிற இதே கருத்தையே தனது சீடர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். “என்னை அறிந்திருந்தீர்களானால், என் பிதாவையும் அறிந்திருப்பீர்கள். இதுமுதல் நீங்கள் அவரை அறிந்தும் கண்டும் இருக்கிறீர்கள்” என்றார். (யோவா. 8:19; 14:7) இந்த ஒரே அறிவில் தான் இந்த உலகம் தேவனைக் காணும். ஏனெனில் “தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை” (“அவரை மனுஷரில் ஒருவனும் காணவில்லை” - காணக்கூடாதவர்) - “ஒரே பேறான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார் (காண்பித்தார்).” (1 தீமோ. 6:16; யோவா. 1:18). பிதாவினுடைய குணாதிசயங்களை வசனங்களின் மூலமும்,

செயல்களின் மூலமும் அன்பின் தேவனாக பிதாவை வெளிப்படுத்தி - அவரை தனது சீடர்கள் பார்க்கும்படியாக இயேசு வெளிப்படுத்தினார்.

இதேவிதமாகத்தான், போப்பு மார்க்கம் அந்தி கிறிஸ்துவாக லூத்தர் போன்றவர்களால் காண்பிக்கப்பட்டது. அல்லது அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முன்னறிவித்தபடி, கேட்டின் மகனாகிய, பாவமனுஷன் வெளிப்பட்டிருந்தாலும், அநேகர் இன்னும் அதை காணாமல் இருக்கின்றனர்.

இவ்விதம் (தற்போது தனது சம்பத்தை ஒன்றுசேர்க்க பிரசன்னமாகியிருக்கும்) நமது ஆண்டவர் இயேசு, மற்றவர்கள் அவருடைய பிரசன்னத்தை பார்க்காமல் இருந்தாலும், “சிறுமந்தையின்” வாழும் அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார். லூக். 17:26-30; மல்கியா 3:17.

ஆசாரியராகிய முழு கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தப்படும்போது ஆயிரவருட அரசாட்சியிலும் இவ்விதமாகத்தான் இருக்கும். அவரை எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார். அவர்கள் மட்டுமே அவரைக் காண்பார்கள். அவர்கள் மாம்ச கண்களினாலே பார்க்காதபடி விசுவாசக் கண்ணால் நாம் ஆவிக்குரிய காரியங்களை - இயேசுவையும் பிதாவையும் பந்தயப் பொருளையும் - பார்க்கிறபோல பார்ப்பார்கள். மாம்சநிலையில் இருக்கும் மனிதர்கள் ஆவிக்குரிய நிலையில் இருக்கும் கிறிஸ்துவை பார்க்க முடியாது. அதேவிதமாக, யேகோவா தேவனையும் அவர்கள் ஒருக்காலும் பார்க்க முடியாது. ஆனால் (மகிமை அடையும்போது சிறுமந்தையான) நாமோ அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம். - 1 யோவா. 3:2

ஆனால் அவரை நோக்கி பார்க்கிறவர்கள் மாத்திரமே இயேசுகிறிஸ்துவை மரணத்தின் பிடி-ருந்து காப்பாற்றக்கூடிய இரட்சகர் என அங்கீகரித்தாலும், இது முழு உலகையும் உள்ளடக்கியதாகும். எல்லோரும் பார்க்கத்தக்க வகையில் அந்த வெளிப்படுத்துதல் இருக்கும். “கண்கள் யாவும் அவரைக் காணும்.” அப்பொழுது பிரேதக் குழியி-ருந்து எழுப்பப்பட்டவர்களும், அவரைக் குத்தினவர்களும் கூட மகிமையின் கர்த்தரைத்தான் சிலுவையில் அறைந்தோம் என்று உணருவார்கள். “அவர் (வானத்திலா? இல்லை)... ஜீவா-த்து எரிகிற அக்கினியில் (நியாயத்தீர்ப்புகள்) தேவனை அறியாதவர்களையும்”

(அறிக்கையிடாதவர்கள்), கிறிஸ்துவின் சுவீசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படியாதவர்களையும் ஆக்கினைக்கு உட்படுத்தும்படி வெளிப்படுத்தப்படுவார். இத்தகைய சூழ்நிலையின்கீழ் மனுக்குலம் எல்லாம் அவரை அறிந்துகொள்ள அதிக காலம் ஆகாது. இப்பொழுது நல்லவர்கள் உபத்திரவப்படுகிறார்கள். ஆனால், “தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவனுக்கும், அவருக்கு ஊழியம் செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை அப்பொழுது காண்போம். ஏனெனில் அந்நாளில்தான் இந்த வித்தியாசம் வெளிப்படுத்தப்படும். (மல்கியா 3:15-18) அப்பொழுது, புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் கிறிஸ்துவையும், அவர் ஜீவனைக் கொடுத்ததையும் அங்கீகரிப்பதன்மூலம் தெளிவாகப் பார்க்கின்ற அனைவரும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். ஏனெனில் “எல்லா மனுஷருக்கும், விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கு இரட்சகராகிய ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்.” - 1 தீமோத். 4:10

மரணத்திற்குப் பின் நியாயத்தீர்ப்பு

நம்முடைய பாடத்திற்கு நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட வசனமாக மேற்கண்ட சொற்றொடர் இருந்தாலும், வேதாகமத்திலுள்ள மற்ற எந்த வசனங்களைக் காட்டிலும், தவறாகப் பொருத்தப்படுகின்ற, தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்ற வசனம் “அன்றியும் ஒரே தரம் மரிப்பதும் (மிருக ப-யில் நிழலாக குறிப்பிடப்பட்டது) பின்பு (இந்த ப-களின் விளைவாக) நியாயத்தீர்ப்புடையதும் (தேவனால் ப- ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதிருத்தல்) மனுஷருக்கு (புதிய சிருஷ்டியின் பிரதான ஆசாரியருக்கு நிழலாக இருக்கும் ஆரோனும் அவனுக்கு பின்வந்தவர்களும்) நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே, கிறிஸ்துவும் அநேகருடைய (“ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்”) பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கும்படிக்கு ஒரேதரம் ப-யிடப்பட்டு (ஒருக்காலும் இன்னொரு முறை செய்யப்பட மாட்டாது) தமக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் (சுமந்த பாவங்களால் கறைபடாது, பாவப-யை திரும்ப கொடுக்காது) தரிசனமாவார்.” - எபி. 9:27,28.

பிரதான ஆசாரியன் ஒவ்வொரு முறையும் “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்” நுழையும்போது தன்னுடைய ஜீவனையே அபாயத்திற்கு ஏதுவாக்கினான். ஏனெனில் அவன் செய்த ப- புரணமில்லாமல் போகுமேயானால், இரண்டாவது திரைவழியாக நுழைந்த உடனே

மரித்துப் போவான். “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்” அவனே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க மாட்டான். ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக நிவாரணமாக அளிக்கப்பட்ட அபூர்ணமான ப-யும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்காது. இவ்வாறாக, எந்தவிதமான தோல்வியும் அவனது மரணம் மற்றும் யாருடைய பாவங்களுக்காக நிவிர்த்தி செய்ய இருந்தானோ அவர்களது ஆக்கினைக்கும் காரணமாக ஆகிவிடும். இந்த விதமான நியாயத் தீர்ப்புதான் இந்தப் பாடத்தில் சொல்லப்பட்டது. இந்த நியாயத் தீர்ப்புதான் ஆசாரியர்களால் ஒவ்வொரு வருடமும் நிறைவேற்றப்பட்டது. சாதகமான நியாயத்தீர்ப்பு ஆசாரியரின் ஜீவனையும் ஜனங்களுக்காக செய்யப்பட்ட வருடாந்திர பாவநிவிர்த்தியையும் சார்ந்திருந்தது.

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் கல்வாரியில் மரித்தபோது, நிழலாகிய அந்த இரண்டாவது திரை வழியாக பிரவேசித்தார். கல்வாரியில் அவர் மரித்து, எவ்வகையிலேனும் புரணம் இல்லாமல் போயிருக்குமேயானால், அவர் மரணத்தி-ருந்து எழுப்பப்பட்டிருக்கவே மாட்டார். நீதியின் தீர்ப்பு, கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகப் போயிருக்கும். ஆனால், மூன்றாம் நாளிலே அவர் உயிர்த்தெழுந்தது, அவருடைய பணியானது புரணமாகச் செய்யப்பட்டது. தெய்வீகத்தின் “தீர்ப்பின்” பரிசோதனையில் அது நிலைத்து நின்றது. அப. 17:31ஐ பார்க்கவும்.

நமது கர்த்தர் ஒரே தடவையில் இந்த தீர்ப்பில் வெற்றிகரமாக தேறினார் என்பதற்கும், அவரது ப- ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதற்கும், பெந்தெகோஸ்தே நாளில் பொழியப்பட்ட ஆசீர்வாதம் மற்றும் ஒரு சாட்சியாகும். அது எல்லா மாம்சமானவர் மேலும் வரப்போகின்ற நாளில் பொழியப்படவிருக்கின்ற மகா ஆசீர்வாதத்திற்கு முன்பினுபவம் ஆகும். (யோவே. 2:28) அவர் முழுமையாகவும், ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பாவநிவிர்த்தி செய்த இந்த உலக ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்க அவர் (அவருக்குள் நாமும்) வருவார் என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சியாகும்.

மானுடத்தின் பொதுவான மரணத்தைக் குறிக்கக்கூடிய இந்தப் பாடத்திற்கு எவ்விதமான விளக்கமும் இந்த சூழ்நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபாடானதாகவும், விரோதமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஏதோ ஒருவகையில் பாவம், மரணம் என்ற சாபத்தி-ருந்தும், பொதுவான தீமையி-ருந்தும் விடுதலை கிடைக்கும். ஒரு நல்ல

நேரத்துக்கான ஒரு நிச்சயமற்ற வழியை அநேகர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இந்த நீண்ட மகிமையும், ஆசீர்வாதமும் வருவதற்கு முன்பாகவே “பாவநிவாரண நாளின்” ப - அவசியம் என்பதையும், அது முடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்வதில்லை. “தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட,” “சிறுமந்தை”யான திருச்சபையும், கிறிஸ்துவின் ப-யிலும், அவரது உபத்திரவங்களிலும் பங்குள்ளவர்கள் என்பதையும், அவர்கள் வரப்போகிற மகிமையிலும் இருப்பார்கள் என்பதையும் அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. மேலும் தேவனுடைய புத்திரர் (திருச்சபை) வெளிப்படுவதற்குச் சிருஷ்டியானது மிகுந்த ஆவலோடே (அறியாமையில் இருந்தாலும்) காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் சர்வசிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது.” - ரோமர். 8:19,22.

மேலும் நிழலான ஆசாரியன் “சரீரம்” மற்றும் ‘தலை’ எனப்படும் கிறிஸ்து என்ற நிஜமான ஆசாரியரை குறித்ததால், திருச்சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இந்த “நியாயத்தீர்ப்பில்” தேர்ச்சி பெறவேண்டும். அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகராக இருந்தாலும், மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து ஜெயம் கொண்டவர்களாக, உண்மையான திராட்சைக் கொடிகளாக கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கத்தினர்களாக இறுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படும்வரை யாரும் தெரிந்தெடுக்கப்படமாட்டார்கள். (வெளி. 3:2) இத்தகையோர் மாம்சத்தில் பூரணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால் இருதயத்தாலும், விருப்பத்தாலும், எண்ணத்தாலும் பூரணப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப்போது பூரணமற்ற மண் பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த பொக்கிஷம் அக்கினிச் சூளையில் இடப்பட்டு சோதிக்கப்பட்ட சுத்தத் தங்கமாக இருக்க வேண்டும்.

தெய்வீக அங்கீகாரம் வெளியரங்கமாகுதல்

“அன்றியும் கர்த்தருடைய சந்நிதியி-ருந்து அக்கினி புறப்பட்டு, ப-பீடத்தின்மேல் இருந்த சர்வாங்க தகனப-யையும் கொழுப்பையும் எரித்துவிட்டது; ஜனங்களெல்லாரும் அதைக் கண்டபோது ஆரவாரித்து முகங்குப்புற விழுந்தார்கள்.” - லேவி. 9:24. அதாவது வணங்கினார்கள். இது வேறுவிதமாக சொல்லப்பட்டுள்ள அதே கருத்துதான். அக்கினி தேவனுடைய அங்கீகரிப்பை குறிக்கிறது. மரணம், கல்லறை ஆகியவற்றி-ருந்து ஜனங்கள் பெற்றுக்கொள்ளப் போகும்

விடுதலையின் பரிசாக தேவனின் பார்வையில் ப- இருப்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக ஜனங்கள் அங்கீகரிப்பதை இது காட்டுகிறது. அவர்கள் உணரும்போது யேகோவாவையும், அவரது பிரதிநிதியான ஆசாரியரையும் தொழுதுகொள்வார்கள்.

இது இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. தேவன் அக்கினியினால் இன்னும் மகா பாவநிவாரண நாளுக்கான ப-யின் அங்கீகரிப்பை வெளிப்படுத்தவில்லை. மகாராஜா மற்றும் அவருடைய பிரதிநியை, வணங்கும் விதத்தில் ஜனங்கள் சத்தமிட்டு முகங்குப்புற இன்னும் விழவில்லை. உலகம் இன்னும் பொல்லாங்கனுக்குள் இருக்கிறது. (1 யோவா. 5:19). இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவன் ஏறக்குறைய அனைத்து மனுக்குலத்தையும் இன்னும் குருடாக்கி வருகிறான். (2 கொரி. 4:4) இருள் பூமியையும், காரிருள் ஜனங்களையும் இன்னும் மூடிக் கொண்டிருக்கின்றது. (ஏசா. 60:2) உயிர்த்தெழுத-ன் மாற்றத்தால் பிரதான ஆசாரியரின் சரீரம் என்று சொல்லப்படும் சபையின் அங்கத்தினர்கள் முதலாவதாக இரண்டாம் திரை (உண்மையான மரணம்) வழியாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிக்கும்வரை நாம் இந்த நிழ-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மகத்தான திரும்பப்பெறும் ஆசீர்வாதங்களை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த நிழ-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “ஆசீர்வாதம்” மிகுந்த உபத்திரவக்காலம் வரும் வரைக்கும் நிறைவடையாது. அதற்கு பின்னர், உலகத்திலுள்ள நன்றாக சிட்சிக்கப்பட்ட, தாழ்மையுள்ள அனைவரும் தங்களை ஆசீர்வதிக்கப்போகும் ஆபிரகாமியின் வித்தாகிய கிறிஸ்துவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டும், காத்துக் கொண்டும் இருப்பார்கள்.

எவ்வளவு அழகாக, இவ்வித நிறுல்கள், எல்லா ஜனங்களுக்குமான சாத்தியப்பட்ட ஒரு முழுமையான ஈடுப-யையும், ஆசீர்வாதத்தையும், சீர்திருத்தலையும் படமாக சித்தரிக்கின்றன!

உயிருடன் இருப்பவர்களுக்கும், மரித்தவர்களுக்கும் இடையே இந்த நிறுல்களில் பிரிவை ஏற்படுத்தும் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரதான ஆசாரியரின் ப-கள் முடிவு பெற்று ஆசீர்வாதம் ஆரம்பம் ஆகும்போது, உயிருடன் இருப்பவர்கள் மட்டும் அதிகப்பலனை அடைவார்கள் என சிலர் யூகிக்கலாம். ஆனால் இல்லை என்று நாம் சொல்கிறோம். ஏனெனில் தேவனுடைய மதிப்பீட்டில் உயிருடன் இருப்பவர்களும், மரித்தவர்களும் ஒரே மாதிரியானவர்களே.

இவர்கள் அனைவரும் மரித்தவர்கள் என்றே தேவன் பேசுகிறார். அனைவரும் ஆதாமிற்குள் மரண தீர்ப்பிற்குள்ளானவர்களே. இப்பொழுது எந்த ஒரு மனிதனும் பெற்றுள்ள வாழ்வின் ஒரு சிறுபொறியானது மரித்த-ன் ஒரு கட்டமே ஆகும். ஆதாமின் பாவத்தின் நிமித்தமாக இது மரணத்திற்குள்ளான ஒரு இனமாகும். ஆனால், நிஜமான இந்த “பாவநிவாரண நாளில்” நீதியான ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் ஜீவன் சகலருக்கும் விரிவாக்கப்படும். இது சகலரும் கீழ்ப்படியக்கூடிய நிபந்தனைகளின்மேல் நடக்கும். ஆதாமிடம் அவன் இழந்துபோன ஜீவன், சுதந்தரம், தேவனின் கிருபை ஆகியவற்றை ஜீவனை கொடுக்கக்கூடியவரான மீட்பரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வான். மரணத்திற்குள் சென்றவர்களும், “மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே” நடந்து கொண்டிருப்பவர்களும் இதில் அடங்குவர்.

இது அனைத்து மக்களையும், அனைத்து மனுக்குலத்தையும் மரணம் மற்றும் பாவத்தின் ஆதிக்கத்தி-ருந்து விடுவித்து, பூரண சந்தோஷத்திற்கும், சிருஷ்டிகரோடான பூரண ஒப்புவாகுதலுக்கும் அவசியமான பூரணத்திற்கு அவர்களை திரும்பச்செய்யும் நிஜமான பாவப-களுக்கான பொருளாக இருக்கிறது.

ஆபிரகாமின் வித்துக்குள்ளாக பூமியின் சகலஜாதிகளும் பெற்றுக் கொள்ளப்போகும் ஆசீர்வாதம் இதுதான். இந்த நற்செய்திதான் ஆபிரகாமிற்கு பிரசங்கிக்கப்பட்டது. “மேலும் தேவன் விசுவாசத்தினாலே புறஜாதிகளை (அனைத்து மனுக்குலம்) நீதிமான்களாக்குகிறாரென்று வேதம் முன்னாகக் கண்டு, உனக்குள் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் (நீதிமான்களாக்கப்படும்) என்று ஆபிரகாமுக்குச் சுவிசேஷமாய் (நற்செய்தியாய்) முன்னறிவித்ததுஅந்த சந்ததி கிறிஸ்துவே (முத-ல் தலை, பின்பு சாரம்). நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால் (அங்கத்தினர்கள்), ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள்.” (கலா. 3:8,16,29) ஆனால், இந்த “சந்ததி” நிழ-லே காண்பிக்கப்பட்டதுபோல, ஆசீர்வாதம் தொடங்கும் முன்பே நிறைவும் பெற்றிருக்க வேண்டும். எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் பிரவாகித்து வெளியே வருவதற்குமுன் பாவநிவாரணம் முடிக்கப்பட வேண்டும்.

“மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில்” பிரதான ஆசாரியன் ஒருவனே வருடத்திற்கு ஒருமுறை பாவநிவாரணத்திற்காக பிரவேசித்தான் என்பதை அவனும் உடன் ஆசாரியர்களும் பாவங்களுக்காக முழுநிவிர்த்தி செய்யும் நாளுக்குப் பின்பு வரும் நாட்களில் உள்ளே செல்லவில்லை

என்று தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மாறாக, பிரதான ஆசாரியன் அதற்குப்பின் மற்ற நாட்களிலும் அடிக்கடி பிரவேசித்தான். இஸ்ரவே-ன் நலனுக்காக நீதியின் மார்க்கவசத்தையும், ஊரீம், தும்மீம் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தியும் யேகோவா தேவனிடத்தில் மன்றாடும் போதெல்லாம், இந்த மகாபரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் இந்த பிரதான ஆசாரியன் நுழைந்தான். பிறகு, அவர்கள் அடிக்கடி பாலையத்தைக் கலைத்து புறப்பட்டு போகும்போது, லேவியர்கள் சுமந்து செல்ல அனுமதிக்கப்படும்முன், ஆசாரியர்கள் உள்ளே நுழைந்து திரைகளை எடுத்து, உடன்படிக்கைப்பெட்டியையும், பரிசுத்தமான சகல பணிமுட்டுகளையும் மூடினார்கள். - எண் 4:5-16

மறுபடியும் (பாவநிவாரண நாள் முடிந்தபின்பு) ஒரு இஸ்ரவேலன் ஆசாரியர்களிடம் ஒரு பாவப-யை கொண்டுவரும் போதெல்லாம், அதை அவர்கள் அனைவரும் “மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில்” புசித்தார்கள். (எண். 18:10) எனவே, நிஜத்தில் தற்போதைய பாவநிவாரணநாள் நிறைவுபெற்ற பின்பு “இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டம்,” “மகா பரிசுத்தத்தில்” அல்லது பூரண ஆவிக்குரிய நிலையில் இருக்கும். அங்கே தங்களது சொந்த மீறுதல்களுக்காக (பாவநிவிர்த்தி நாளன்று நீக்கப்பட்ட அசல் அல்லது ஆதாமின் பாவத்திற்காக அல்ல) இந்த உலகத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட பாவப-கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் (புசிக்கப்படும்). இந்த பூரண ஆவிக்குரிய நிலையில், ஊரீம் மற்றும் தும்மீம் மூலம் இஸ்ரவேலருக்கு முடிவுகளும், பதில்களும் கொடுக்கப்பட்டது போன்று, ஆசாரியக்கூட்டம் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அறிவுறுத்தும்.

“தகன ப-க்கான ஆட்டுக்கடா”